

[Udenrigsministeren.]

under alle omstændigheder sikrer udviklingslandenes eksport en vis rimelig vækst også for områder, hvor konkurrencen fra disse lande måtte blive følelig. Til gengæld må udviklingslandene have forståelse for, at en markedsødelæggende konkurrence ikke kan være i deres egen interesse, og at der derfor må tilvejebringes en passende sikring herimod. Efter regeringens opfattelse må det i øvrigt være muligt delvis at undgå sådanne situationer, hvis alle industrilandene og herunder naturligvis især de større samtidig åbner markederne for en konkurrencedygtig import fra udviklingslandene, bl. a. gennem afvikling af kvantitative importrestriktioner.

Man kunne stille det spørgsmål, om ikke Danmark kunne og burde gennemføre toldpræferencer alene eller eventuelt sammen med de nordiske lande. Set fra et udviklingslands synspunkt vil en ensidig dansk toldnedsættelse til fordel for udviklingslandenes produkter imidlertid ikke have megen interesse. Vort marked er ganske enkelt for lille til, at en sådan gestus kunne få nogen virkelig betydning, men for de berørte danske erhvervsgræne ville det kunne betyde en alvorlig konkurrencemæssig belastning, som det ikke ville være rimeligt at udsætte dem for. På dette som på andre handelspolitiske områder gælder, at en indsats til fordel for udviklingslandene kræver samarbejde og en høj grad af enighed mellem de industrialiserede lande.

En detaljeret gennemgang af Danmarks handelspolitiske holdning over for udviklingslandene sammenlignet med de fleste andre lande vil sikkert vise, at vi på dette område særdeles vel kan være vor indsats bekendt. Vi fører en liberal politik; de fleste importrestriktioner er afskaffet, toldsatserne er gennemgående beskedne, og for mange varer er der toldfrihed, men det kan ikke skjules, at også vi har vorde ømme punkter. Det er imidlertid regeringens håb, at en væsentlig del af de hindringer for udviklingslandenes eksport til Danmark, som eksisterer i kraft af toldbeskyttelsen, vil kunne afskaffes i forbindelse med indførelsen af et generelt præferencsystem.

Til slut et par bemærkninger om FN's andet udviklingsår. For FN's første udviklingsår i 1960erne opstilledes som mål,

at udviklingslandene skulle opnå en økonomisk vækst på 5 pct. årlig. Dette mål er ikke nået, bl. a. fordi der ikke samtidig blev givet anvisninger på de midler, der af industrilandene og udviklingslandene skulle anvendes for at sikre, at målet blev nået.

I de drøftelser, der foregår inden for FN's rammer om det andet udviklingsår, understreges nødvendigheden af, at der samtidig med opstillingen af den økonomiske målsætning også opstilles kriterier for en global udviklingsstrategi. Sådanne kriterier skulle indebære forpligtelser både for udviklingslandene og for industrilandene. Regeringen finder, at industrilandene bør støtte forslaget om en koordineret indsats i samarbejde med udviklingslandene for at løse udviklingslandenes problemer — og det er jo det, der ligger i udtrykket en global udviklingsstrategi. Vi finder også, at en sådan global udviklingsstrategi bør indeholde handelspolitiske forpligtelser for industrilandene, formuleret på en sådan måde, at de uddyber og skaber et bredere grundlag for de forpligtelser, som industrilandene har påtaget sig i GATT, og de forpligtelser, der kan blive resultatet af drøftelserne inden for UNCTAD.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af *Lene Christensen* til justitsministeren:

„Finder ministeren det i overensstemmelse med barnets tarv, at en far under en endnu ikke afsluttet skilsmisssag ikke har den fulde ret til at se det barn, som han har boet sammen med i 2 år, og som ved fogedretten er udleveret til moderen?“

Lene Christensen: Endnu en gang er et barn blevet offer for retsmaskineriet. Sidst er offentligheden blevet bekendt med sagen om den 4-årige Linda Andersen. Et barn er blevet udleveret gennem fogedretten efter højesteretskendelsen, og før sagen er afsluttet. Samtidig har faderen, der har boet alene sammen med sit barn i to år, haft vanskeligheder med at få lov til at se barnet. Kan det virkelig være barnets tarv, man har set på, da man traf denne afgørelse? Jeg tvivler på det. For mig ser det